

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Nordiske Smaadigte

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Nordiske Smaadigte", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 235. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_601-txt-shoot-idm10551.pdf (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Magnus den Gode og Svenn Æstridsøn.

(Efter Thjodolph Skjald.)

- 1 **F**raadende den Søhund vild,
Som har Mund og Smag for Ild,
Satte Tand i Lue-Bul,
Gabed over Løftings-Guld,
Da du, under Takkel-Hvin,
Styred Orlogs-Flaade din
Fra *Stavanger*, til Man Syn
Paa Guldtoppen som et Lyn
Fik paa *Danmarks* Sletter!
- 2 Det er hvad jeg melde maae
Om hvordan, med Seil i Raa,
Og med hviden Bov paa Hæld,
Visund bar fra Norges Fjeld
Magnus over Kattegat,
Hvem og *Jyder* hylded brat,
For de saae hans Trækkenaal
Bar og blank af hamret Staal,
Under Gyldenfløiet!
- 3 Søn af *Ulv* til *Elven* drog,
Olavs Søn ham blidt modtog,
Svenn, med Haand paa Helgen-Skrin,
Loved Tro med Tale fin,
237Men hans Troskab dog bestod
Kortere end kiønt det lod,
Danske-Jarlen fandt forgodt
Sig at kalde *Danne-Drot*,
Det var meget ilde!
- 4 Hurtig nu mødtes med Hilsen huul
Kongens og Jarlens de høie Hjul,
Saadant et Bulder, som der blev nu
Gamle Kæmper ei kom ihu,
Godt i Vane med Vaabengny,
Hørde de dog en Tone ny,
Visen skal gaae derefter.
- 5 Til Vaaben brugdes Alt hvad der beed,
Den megen Travlhed til Mange sved,
Og hvem der loe, det var Ravnen,
Fra Stride-Klemmen fuldmangen Steen,
I Kreds af Spyde, til Skjolde-Meen
I Luft sig svang over Stavnen.
- 6 Nok aldrig spændtes med større lil
Den bløde Hør for den blanke Piil
Til haardere Ting at udrette;
Saa brugdes Buer den Søgnedag,
At Kæmper stode som under Tag
Af Pile-Rader fuldtætte!
- 7 Høit til Ære *Magnus* svang
Sig paa Bølge-Ravnen,
Ord der gaaer af Kongens Gang

Frem i Snekke-Stavnen,
238Følge-Svende fleer og fik
Kongen alt, som frem han gik,
Jarlen fik desfærre!

- 8 Neppe vorder mod i Hu
Selv den blødeste blandt Kvinder,
Naar til *Sogn* Man spørger nu
Tidende om *Norges* Fiender,
Og hvordan Kong *Magnus* glad
Snekker klared, syv paa Rad!
- 9 Udlærd blev han paa den Konst,
Det maa just hans Fiender sande,
Hvem han sinked, vist omsonst
Stræbe skal hos *Svenn* at lande,
Raaber Hoved end til Been,
Vorder Samlingen dog seen!
- 10 Vinger fik paa Hav i Gaar
Lispundsvære Kampe-Stene,
Voldte dybe Ulivs-Saar,
Gjorde Rum for Kæmper rene,
Vakte Bølgens Sang i Dag
Over strandet Kæmpe-Vrag!
- 11 *Sællands* Mø fik nemt at vide,
Hvem der bar det røde Skjold,
Dengang Flygtninger med Kvide
Hopped over Steen og Knold,
Stræbde, farlige at hinde,
Brat til *Ringsted* vel at vinde!
- 12 239Glemme skal vist ei i Hast
Folk fra *Dane-Vange*,
At med *Magnus* de i Kast
Gav sig trende Gange!
Fyen er smukke Pigers Land,
Det sig kan betale
Der for Mænd at holde Stand,
Mod med Sværd afmale!
- 13 Hvor end Sværdet blev sat i Gang,
Lykken vendtes, som *Magnus* vilde,
Hvergang Ørnen fik Drikke-Gilde,
Tømmer fik jeg til Seiers-Sang!
Trønde-Kongen med Klippe-Mod
Sagtens nu, efter Seire trende,
Hvor at æske han haver Bod,
Buen høit maa for Alvor spænde!
-